

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهَدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَ لَا اتَّخَذَ مُعِينًا حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ، لَمْ يُشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ، وَ لَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ، كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ، وَ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ، وَ تَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ، وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِخَشْيَتِهِ، وَ انْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا، وَ مُتَوَالِيًا مُسْتَوْسِقًا [مُسْتَوْثِقًا] ، وَ صَلَوَاتُهُ عَلَي رَسُولِهِ أَبَدًا، وَ سَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا، اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صَلَاحًا، وَ أَوْسَطَهُ فَلَاحًا، وَ آخِرَهُ نَجَاحًا ،

ستایش خدای را که هنگام آفرینش آسمان ها و زمین احدی را گواه نساخت، و به گاه ایجاد جانداران یآوری نگرفت، در پرستش انبازی ندارد، و در یکتایی اش پشتیبانی نخواهد، زبان ها از بیان حقیقت وصفش درمانده، و خردها از ژرفای معرفتش وامانده، و گردنکشان در برابر عظمتش فروتن، و چهره ها از بیم او متواضع گشته، و هر بزرگی در برابر بزرگیش تسلیم گشته است، ستایش بیای و پیوسته و دنباله دار و پایدار تنها تورا است، و رحمت همیشگی و درود جاودان و بی پایان او بر رسولش باد، بار خدایا! ابتدای امروزم را خیر و صلاح، و میانه امروزم را رستگاری و پایانش را کامیابی قرار ده،

وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَرْعٌ، وَ أَوْسَطُهُ جَزَعٌ، وَ آخِرُهُ وَجَعٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ، وَ كُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتُهُ، وَ كُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ، وَ أَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي، فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قِبَلِي مَظْلَمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ، فِي نَفْسِهِ، أَوْ فِي عَرْضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ، أَوْ فِي أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ، أَوْ غِيْبَةٍ

اَغْتَبْتُهُ بِهَا، أَوْ تَحَامَلٌ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوَى، أَوْ أَنْفَعَهُ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصَبِيَّةٍ، غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا، وَ حَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا، فَقَصُرَتْ يَدِي وَ ضَاقَ وَسْعِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ وَ التَّحَلُّلِ مِنْهُ،

و به تو پناه می آورم از روزی که آغازش شیون، و میانش بی تابي، و پایانش دردمندی است، خدایا! از تو آمرزش می طلبم برای هر نذری که کردم، و هر وعده ای که دادم، و هر پیمانی که بستم سپس به آن وفا نکردم، و ادای حقوق بندگان را که بر عهده دارم از تو درخواست می کنم، پس هر بنده ای از بندگان و هر کنیزی از کنیزان که او را نزد من حقی پایمال شده باشد که در آن به جان یا آبرو یا مال، یا خانواده اش یا فرزندش ستم روا داشته ام، یا غیبتی از او کرده ام، یا بر اثر میل خود یا خواهش دل یا تکبر یا غضب یا خودنمایی یا تعصب بر او باری نهاده ام، این بنده یا کنیزت غایب باشد یا حاضر، زنده باشد یا مرده، و دستم کوتاه شده و وسعم نمی رسد از پرداخت آن حق یا طلب حلالیت از او،

فَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ، وَ هِيَ مُسْتَحِبَّةٌ لِمَشِيَّتِهِ، وَ مُسْبِرَةٌ إِلَى إِرَادَتِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا [بِمَ] شِئْتَ، وَ تَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً، إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ، وَ لَا تَضُرُّكَ الْمَوْهَبَةُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ أَوْلِيَّيَ فِي كُلِّ يَوْمٍ إِثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثِنْتَيْنِ سَعَادَةٍ فِي أَوْلِيهِ بِطَاعَتِكَ، وَ نِعْمَةً فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ، يَا مَنْ هُوَ الْإِلَهُ، وَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ.

از تو می خواهم ای کسی که رفع نیازها در اختیار اوست، و آن حاجات در مقابل مشیت او اجابت پذیر و به جانب اراده اش شتابانند؛ که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و آن بنده را که بر او ستمی کردم هرگونه که خواهی از من راضی گردانی، و از جانب خود مرا رحمت عطا نمایی، چه آمرزیدن از تو نکاهد، و بخشیدن به تو زیان نرساند، ای مهربان ترین مهربانان، خدایا! در هر دوشنبه از سوي خویش دو نعمت بر من عطا کن، خوشبختی بندگی ات را در آغازش، و نعمت آمرزشت را در پایانش، ای آن که تنها او شایسته پرستش است و جز او کسی گناهان را نیامرزد.

